

samotność

dla bliskich jesteś niczym dawno przeczytana książka
myślą żeś przezroczysty i nie zaskoczysz
a w tobie ciągle niedosyt i zawsze za mało
zbyt mało codziennej bliskości powszedniej
dławi cię niezmiennosc
obca czczya bezludzka
bezustannie udrękę natrętnych myśli odganasz
jak z żeru gnojne muchy
kurczy się w tobie twa dusza
żałośliwie tęskniąc do bratniej duszy
wynędzniął nadzieję latami karmisz beznadzieją
każdym obolałym zmysłem wciąż życia pragniesz
opuchnięte poranki paranoicznie pustką zaczynasz
do lustra mówisz dzień dobry
jak się masz mówisz do sprzętów
w oczach masz mdły obraz dni zdrętwiałych z cichości
niezdarnie je czasem różem pudrujesz
szablon uśmiechu na usta coraz trudniej nalepiasz
w sercu i w myślach masz smętlik skołtuniony
własnym lękiem raz po raz strzelasz sobie w stopę
.... a za oknem wciąż tak pochmurnie
i wciąż ci za mało
tak bardzo mało człowieka w człowieku

(bezludzki= bez ludzi)
(smętlik=smutny mętlik)

kwiecień 2024